

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra TINE

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang04val-shoot-idm139820236377376/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

ken, og Deres Majestæter vendte tilbage til København.“

Berg foldede Avisen sammen; uden at nogen talte, rejste Tine sig til Farvel.

Saa sagde Berg, idet han lænede Hovedet mod Væggen og saa langt ud i Stuen — som én Gang før:

— Hvor Drengen dog græd, da han kom i Baaden.

Sofie skulde følge Tine, og de fik Lygten tændt. Dens dinglende Lys faldt ujævnt hen over Hegn og Pil.

Sofie talte om Varsler og Tegn:

— Der var nok af dem — der ha'ed' ikke været for rart i Skovridergaarden, nu i Sommer — saa det huseret' ved Nattetider.

— „Vognen“ ha'ed hun da hørt den alene tre Gang' — saa tydelig den var svinget' op for Trappen den sidste Gang. Og da de kom ud, var der ikke mer Vogn end bag paa en Haand — ikke mer end bag paa min Haand, det saa ogsaa Fruen.

— Og det véd En da, sluttede Sofie og snøftede, hva' saa'en Kørsel betyder ... naar'et til fornummes tre Gang' ...

Tine talte ikke, og de blev ved at gaa frem i Mørket. Hunden i Per Eriksens Gaard fo'r op, og inde hos Jomfruerne Jessen vaagnede Moppen.

— Ja, Gud hold' sin Haand over baade Herren og Fruen, sagde Sofie i en Tone, som kastede hun Jord paa dem begge.

Tine drog Vejret som En, der frysende vaagner:

— Hvor det bliver koldt ved Dannevirke, sagde hun.

De var naaet til Drejningen ved Kroen, og Tine vidste, at Sofie var angst for at komme for nær til Kirkegaarden Nattestunder.

— Nu kan jeg gaa alene, Sofie, sagde hun: Tak nu, Sofie. Og saa passer Du nok Skovriderens The, saa den bliver, som den plejer — ikke?

— Jo, Farvel Jomfru Tine.

— Farvel.